

blevet: os tilskrevet fra Ministeriet, at flere af de Licitationer, som have været afholdte, have skuffet Mænd, som have paataget sig Leverancer af mindre Partier; men flere af disse vilde have været nedtrykte under den Byrde, de havde paataget sig, naar ikke Krigsministeriet havde vilst dem Gstergivenhed; det har jeg forstalt den gjentagne Spørger, og forklaret ham det som et Beviis for, at Krigsministeriet ikke kunde forfølge Systemet med Licitationer; men han har da svaret mig, at Licitationerne ikke foretages paa en saadan Maade, at man med Willighed kan gaae ind paa dem og tør vove sig til at gjøre et ordentligt og for Staten gunstigt Bud. Der fremlægges nemlig ikke Licitationerne en Overstgtsberegning, som viser den høieste Priis, som Krigsministeriet under saadanne Omstændigheder vil give, nemlig den, som ikke gaaer ud over den egentlige Buderingspriis for Arbeidet; men, dersom det forholder sig saaledes, at Gjenstandene ere blebne udbudte til Licitation, uden at denne Priis har været ansat, saa savnes derved den Begrændsning, som er nødvendig, for at Folk skulde kunne undersøge Sagen alvorlig, og ved Siden deraf frygte de for at gjøre et slettere Bud, end der muligviis kunde blive antaget. Saa snart Begrændsningen paa den Maade er sat, saa vide de, at deres Bud, naar det underbyder denne, vil blive antaget; naar de derimod slet ingen Begrændsning have, saa frygte de for at skade sig selv ved at byde lavt; thi de vide ikke, om maaskee deres Bud bliver forkastet ligeoverfor Mesterens i Varedepotet. Man siger: Naar Varedepotet arbejder selv, maa det vide, til hvilke Priiser det kan arbejde; disse Priiser kunne offentliggøres som den høieste Begrændsning af det, man vil give, og de fremkomne Underbud give saa det rigtige Udbytte af Licitationerne. Jeg skal derfor i Genhold hertil stille det Spørgsmaal til den ærede Minister, om han har ladet anstille en alvorlig Undersøgelse med Hensyn til Fortiden,

og om han har taget alvorlige Forholdsregler for i Fremtiden at fremkalde en bedre Art Licitationer. Jeg er af den fulde Dvertydning, at nu, da Freden er kommen, er Varedepotet for Hæren et ligesaa skadeligt Institut som Usferød Fabrik. Jeg skal ikke længere indlade mig paa Usferøds Fabrik; jeg har kun afventet den Tid, hvor det var klart, at den ærede Minister i den Henseende ikke var kommen til at forandre Anskuelser, for at komme frem med et Forslag, hvorved Usferød Fabrik skal blive nedlagt. Det skal komme meget snart. Jeg skal tillige overveie, om jeg ikke, endnu i Aar, men det troer jeg dog ikke at jeg kan, men, om jeg saa ikke til næste Aar kan bringe et lignende Forslag ind, angaaende Varedepotet, om hvilket jeg, som sagt, har den Dvertydning, at det spiller en ligesaa uheldig Rolle som Usferød Fabrik. Den ærede Minister vil af sit lange Livs Erfaring vide, hvor yderst vanskeligt det er for nogen Mand i hans Stilling at paasee, at saadanne, selv indenfor meget snevre Grændser indskrænkede, Instituter holde sig i den Grad paa den fulde Redeligheds Gebeet, at der ikke gaaer en lille Smule bort, at der ikke indsniger sig Mangler, som opsummerede tilsidst blive til Noget; men det er næsten uundgaaeligt ved saa store Forsvaltninger af en saa blandet Natur. Vi have nyligt i et Naboland seet, at der er blevet oplyst de største Misligheder just ved et lignende Institut; og vi have seet ved Siden af det, at derved er rammet Mænd, som i den hele Verden, der omgav dem, nøde en stor Anseelse for Redelighed og honnet Dørførsel, og deriblandt Mænd, om hvem det er klart, — thi jeg har gaaet Sagen meget alvorligt igjennem —, at de holdt sig overbeviste om, at de handlede som redelige og brave Mænd, og at de endog saa indenfor den snevreste Grændse kun havde fulgt den gamle Tradition.